

ŠKOLÁČEK

**UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ:**

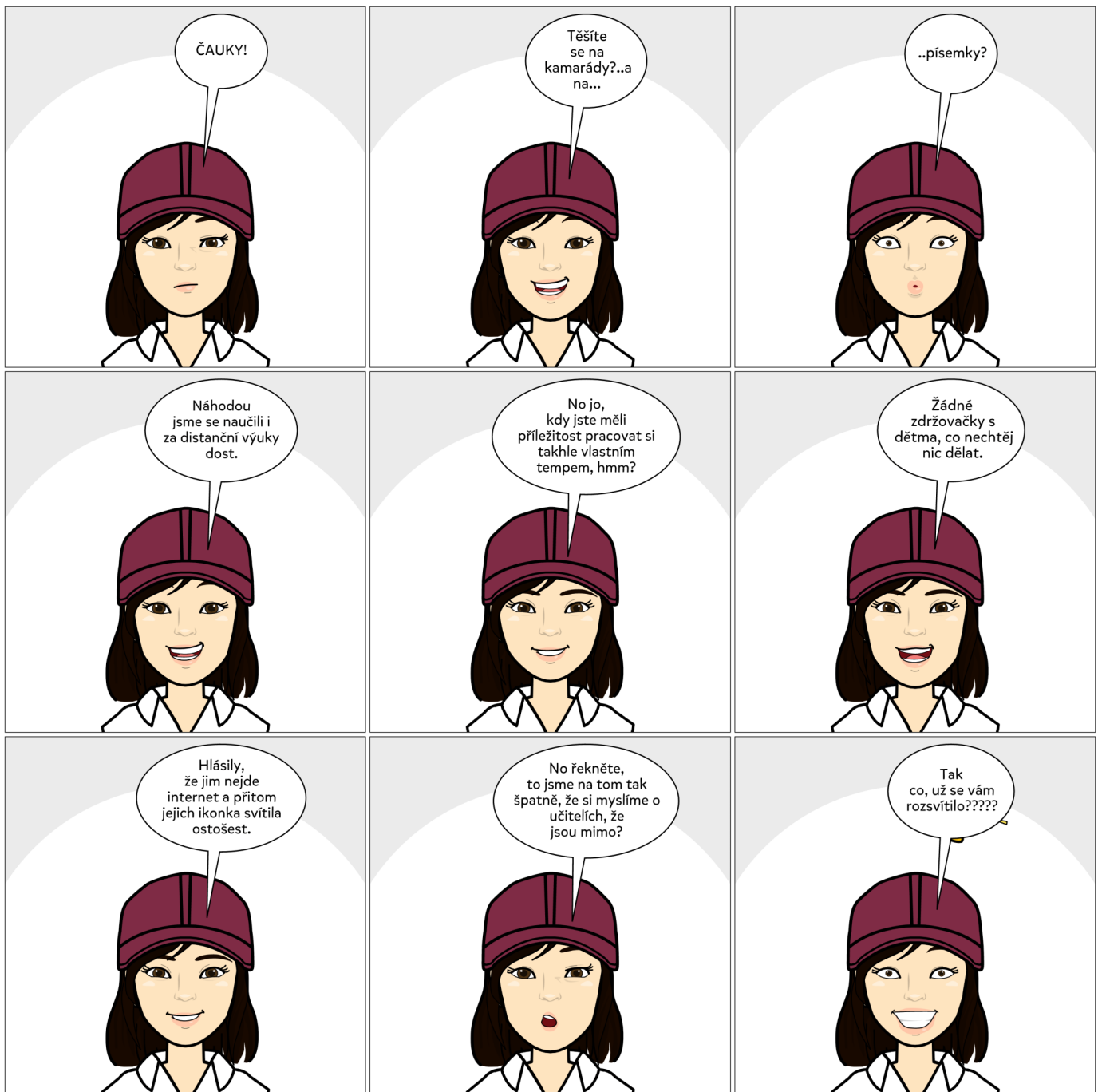
PRÁCE ZE TŘÍD 2-24

KOMIKSY

DOPISY

OBLÍBENÉ KNIHY 25

4. číslo 2020/21

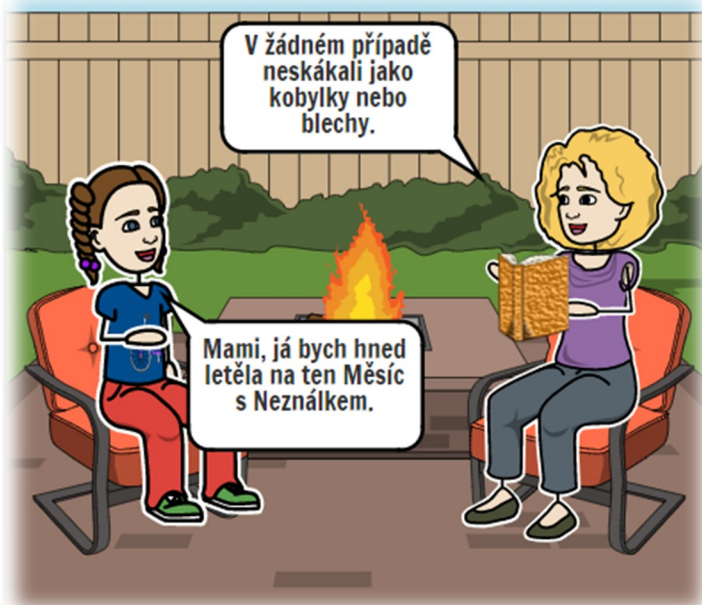
přípravka

CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM ANEB "POJĎ, BUDU TI ČÍST."

Naše škola se zapojila do kampaně Celé Česko čte dětem. Tato kampaň je založena na pravidelném hlasitém předčítání, což je nejlepší způsob, jak učinit čte-

ní přitažlivějším než je televize nebo počítačové hry. Takové čtení rozvíjí slovní zásobu a představivost, zlepšuje soustředění, přináší všeobecné znalosti, trénuje paměť, zabraňuje vzniku patologických jevů a vytváří pevné pouto mezi dítětem a předčítajícím. My zatím čteme v rámci této kampaně ve školní družině a v přípravné třídě, ale bylo by super, kdyby se přidali i rodiče a dali tak vzniknout novému rodinnému rituálu. Stačí 20 minut denně. Uvidíte, že se vám to bude líbit.

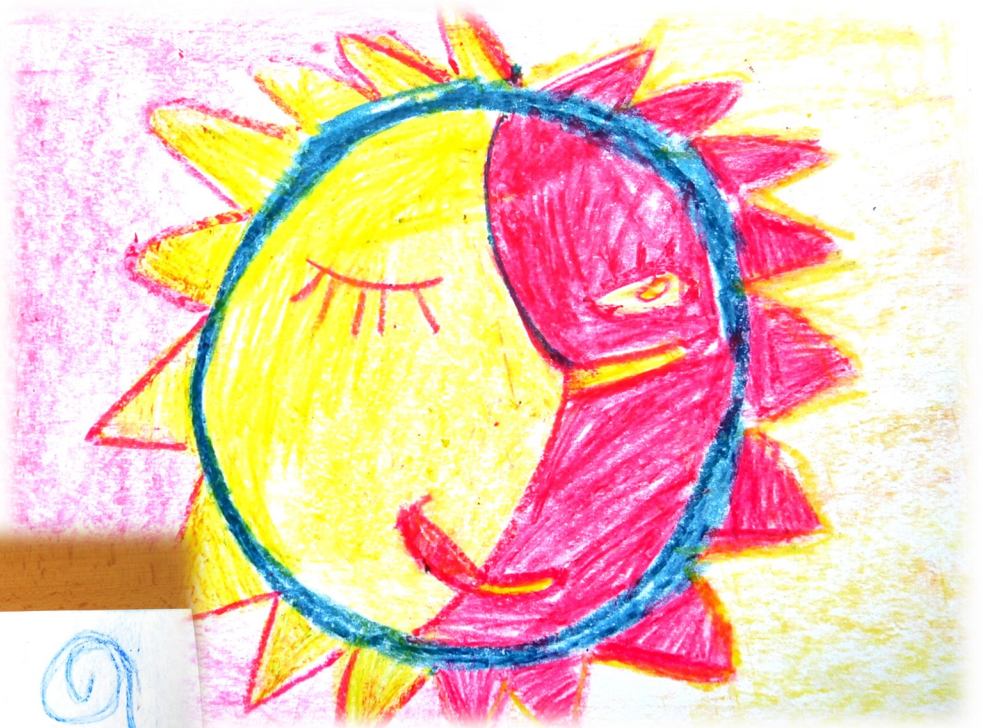
KDO POZNÁ, CO SE ČTE?

1.ročník

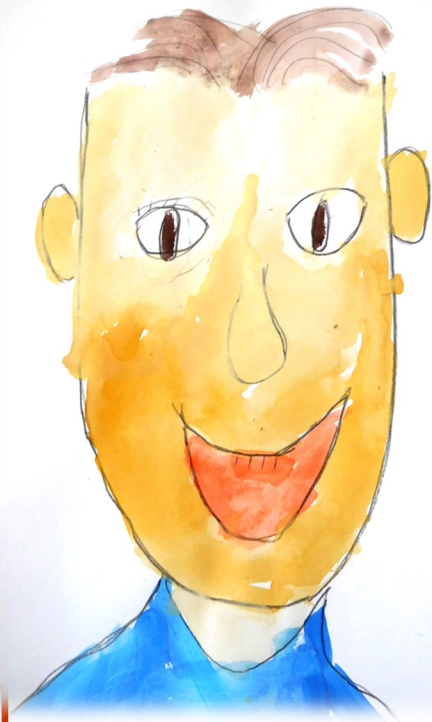

1.B

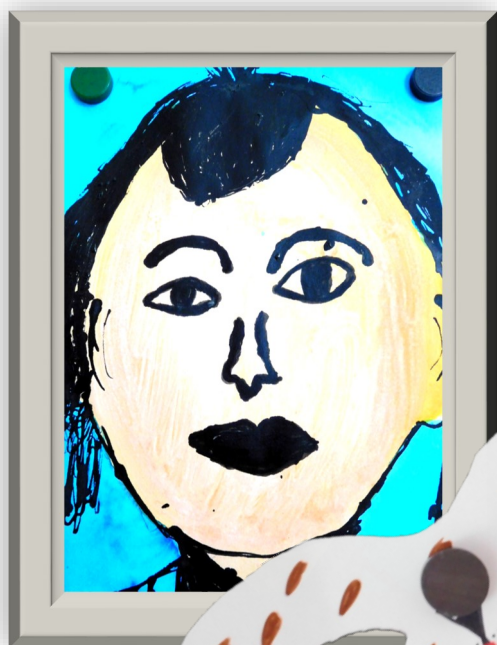
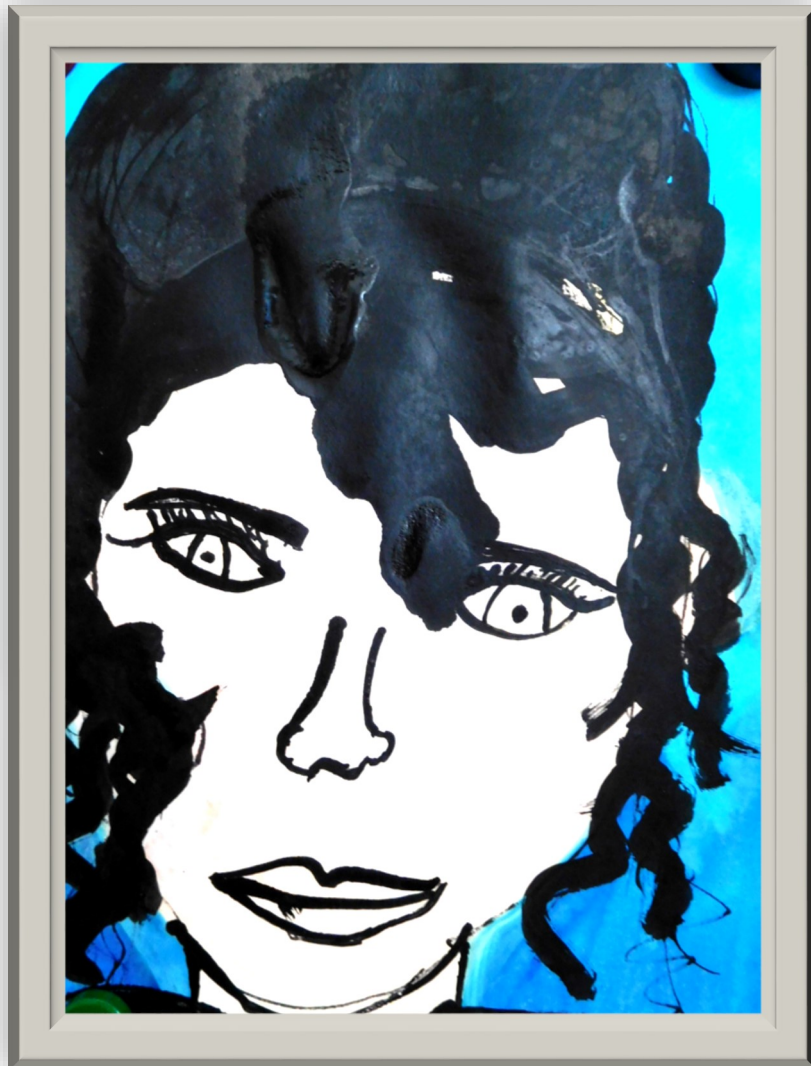

1.D

1.A

2.ročník

2. A portréty
2.C masky

H. Belka

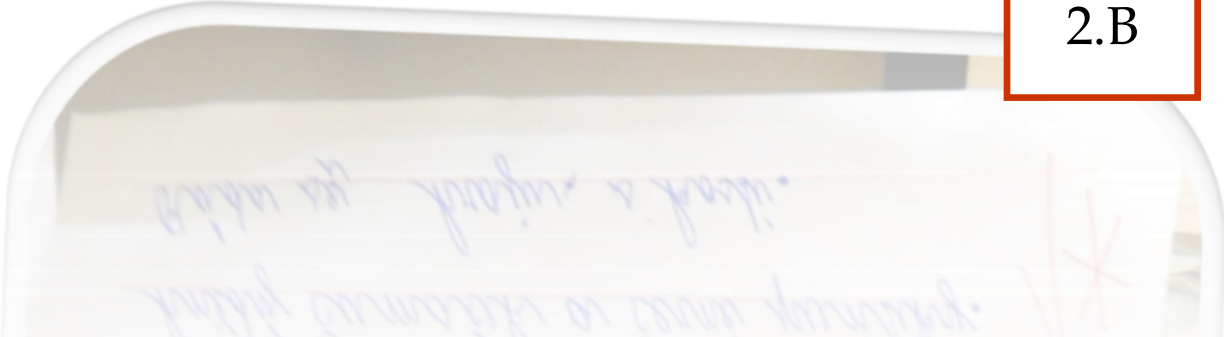
Jsem malá škeňátko. Jmenuji se Bella.

Narodila jsem se v Praze. Patřím
Tajně a Dominikovi. Mám bílou srst
hnědý čumáček a černé puntíky.
Ráda se hraju s kostí.

2.B

3.ročník

V Praze 18. 2. 2021

Ahoj, dědo,

jak se máš? Dlouho jsme se neviděli. Koronavir nám zkazil Vánoce. Co se u Tebe za tu dobu změnilo? U mě není nic nového. Pamatuješ, jak jsem ti říkala, že máme distanční výuku? Už je to dlouho, je to 5 měsíců. Díky tomu ošklivému viru jsme už od října doma. Dovedeš si to představit?

Štve mě, že sedím doma. Ve škole bych běžela po škole a zlobila Martina v družině. Teď je to celé jinak. Vstaneme s Matýskem a místo našich oblíbených pohádek u snídaně je televize zapnutá na zprávy, všichni tam mluví o koronaviru a o tom, co se bude dít. Rodiče mají nastražené uši. Po snídani se musím začít chystat na školu. Na stůl si odnesu všechno učení. Knížky, sešity, penál a stejně skoro každý den na něco zapomenu. Ještě, že mi to máma může podat. Donesu si počítač a nastavím si ho tak, aby paní učitelka dobře viděla na mě, i na věci které dělám. Snad paní učitelka nepozná, že mám někdy na sobě oblečení na doma. No představ si to! Vypadá to podobně, jako když jsme spolu na skypu, ale místo zábavy a povídání a hraní se učím. Domácí úkoly, potom co je dodělám, musím vyfotit telefonem a poslat paní učitelce.

Dlouho jsem neviděla kamarádky ze třídy. Už mám vlastní telefon, a proto si alespoň můžeme zavolat a použít i videohovor, jako s tebou na skypu. A představ si, dědo, že si nás může telefonovat víc než jen dva. To je dobrý, ne? Moje kamarádka nám poslala video, jak vyrábí sliz, sama si to video natočila. Nemůžu ani na dramaťák, to je ten

kroužek kde se učíme recitovat a hrajeme si na herce. Místo toho se nudím. Máme školní časopis jménem Školáček a já jsem do něho napsala pohádku. Nikdy mě nenapadlo, že bych napsala pohádku. Není to tak těžké a třeba bych zvládla napsat i nějakou pro Tebe.

Doufám, že jsi v pořádku, dodržíš pravidla a nosíš roušku? Snad se o jarních prázdninách uvidíme. Dědo, jestli nemáš moc práce, taky bys mohl napsat. Já teď jdu dělat úkoly, pak je musím poslat paní učitelce přes telefon. Těším se na dopis od Tebe.

Měj se moc hezky,

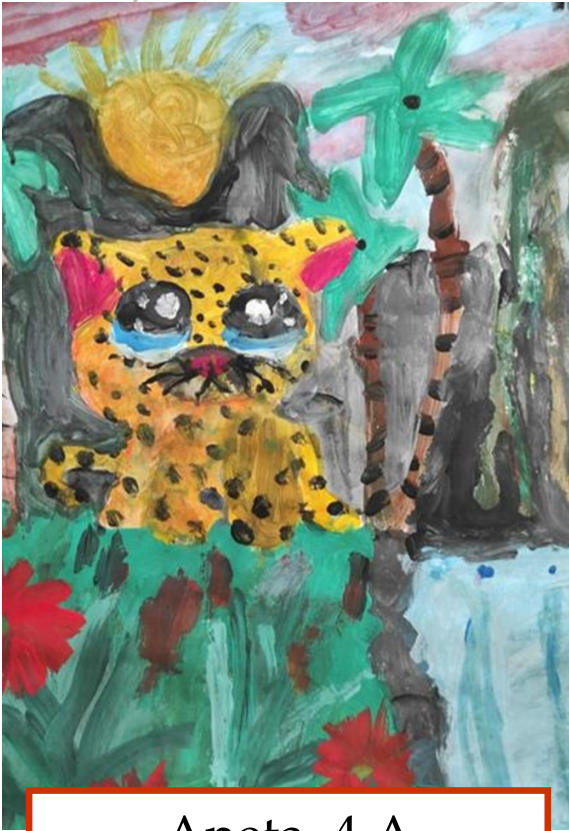
Tvoje Sofie, 3.C

I pracovní činnosti jsou vykonávány formou výuky na dálku. Nádherně zaznamenaná je práce Olivera z 2.B a Sofie ze 4.B. Podívejme se na čápy na komíně, které jsou jejich výsledkem.

4.ročník

Aneta, 4.A

Ivanna, 4.A

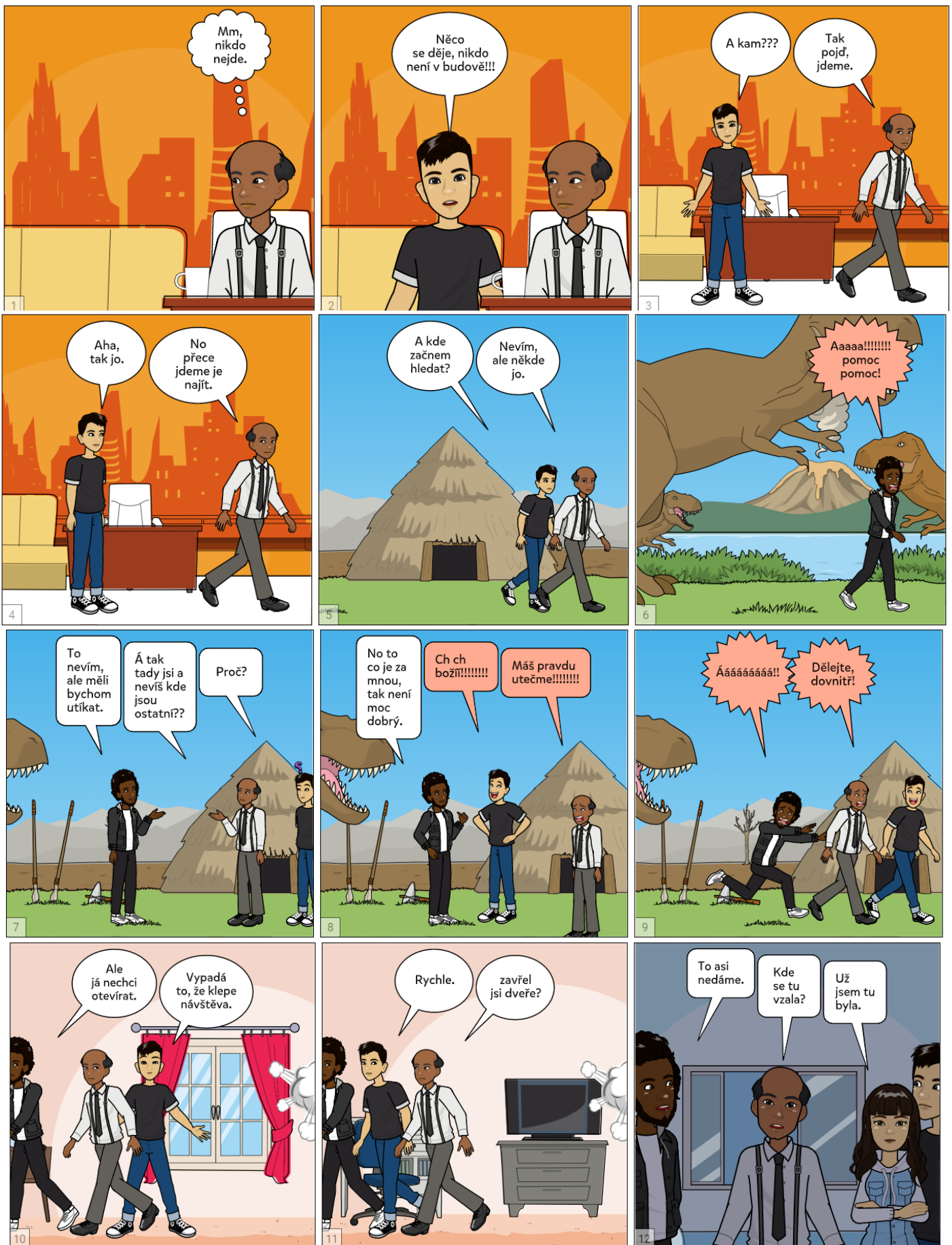
Adéla, 4.A

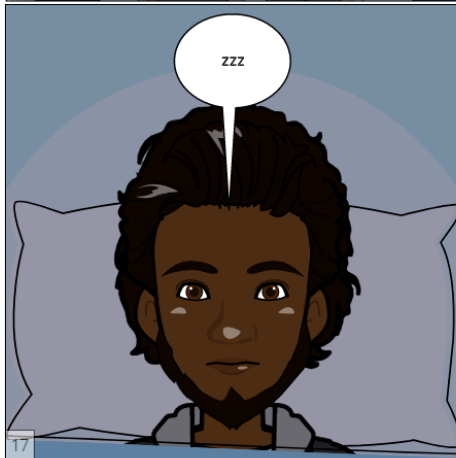
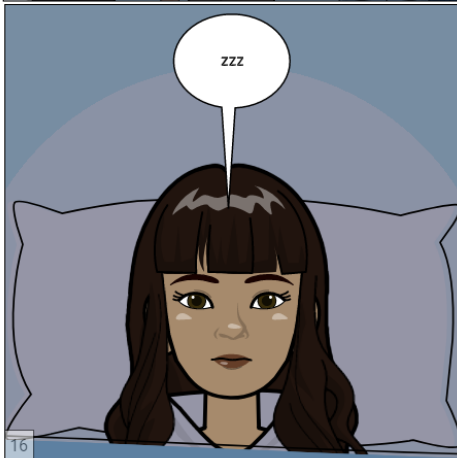
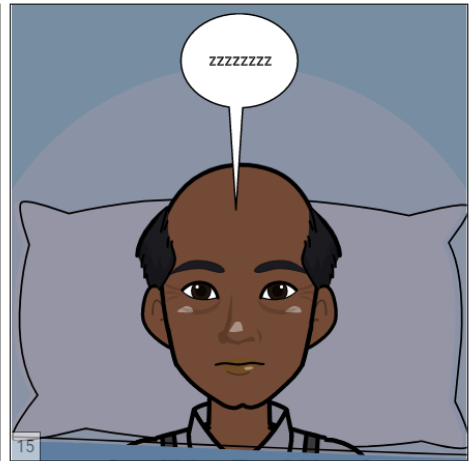
This is my school. Its name is Gen. Janouška. It's in Prague.
 There are twenty-one children in my class.
 My class teacher's name is Mrs. Jana Novotná.
 We've got Art on Tuesday at eleven o'clock.
 My favourite lessons are P.E. and History.

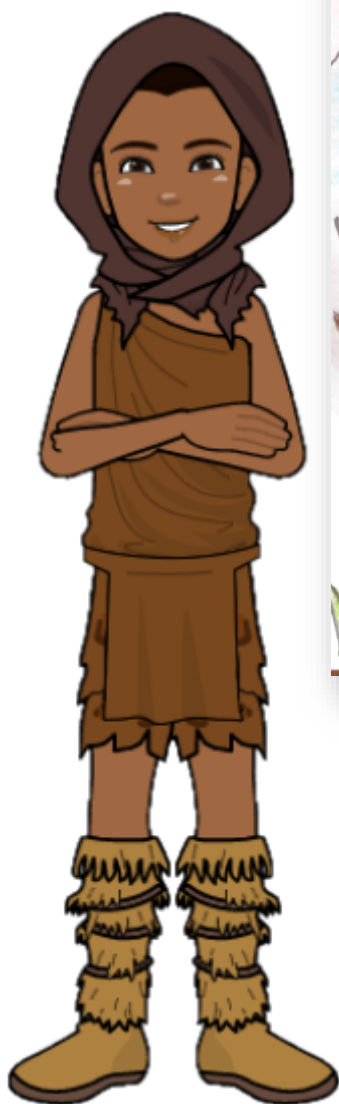
4.A

Time	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday
8:00	Czech	Maths	Czech	Czech	Maths
9:00	Maths	Czech	History	Maths	English
10:00	English	Science	Maths	Science	History
11:00	P.E.	Art	English	Czech	P.E.
12:00	Czech	Art	Art	Music	Czech

Kdo je za dveřmi? Že by Jurský park?

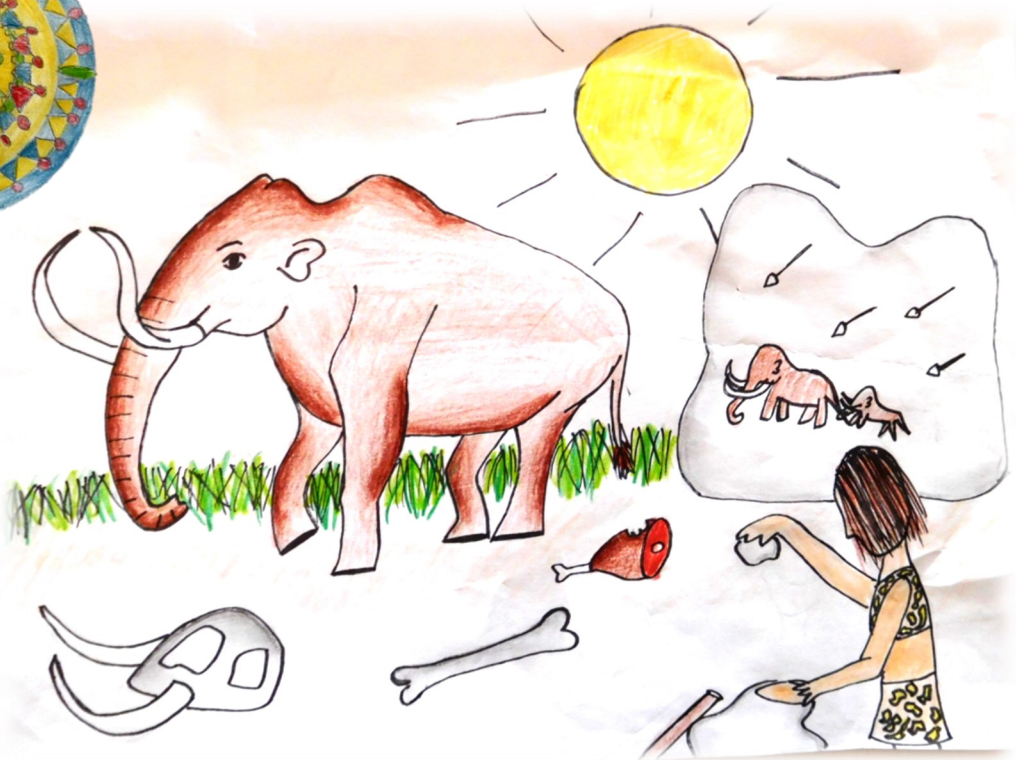
Marek, 4.C

Autor komiksu je
Justin ze 4.B

zlo nebylo - co se událo
v pravěku

Iniciála — Denis, 4.B

Namalovali Anička a
Maxim, 4.C

V Praze dne 21. února 2021

Milý tati!

íšu Ti tento dopis, abych Ti vzkázala, že i když je pandemie, tak jsi pro mě všechno. Osobně Ti to neřeknu, protože bych to nedokázala.

Jsem ráda, že jsi s námi víc doma. Dřív jsi hodně pracoval. Když nebyla pandemie, tak jsme Ti s bráškou museli každý večer volat, kdy přijdeš. Ptali jsme se Tě: „Tati, kdy přijdeš domů z práce? Můžeme na Tebe počkat?“. A Ty jsi většinou odpovídal: „Zlatíčko, jděte spinkat, já přijdu pozdě, někdy o půlnoci.“ Někdy se stávalo, že jsme Tě neviděli pomalu celý týden, jen ráno. Bylo mi líto, že nejsme spolu.

Ještě, než přišel covid, změnil jsi práci, i tak jsi ale trávil hodně času na jednáních a v kanceláři. A potom přišla pandemie a všechno se změnilo. Když tady v Praze začal stoupat počet nakažených za den, odjeli jsme na chatu celá rodina. Byl jsi s námi, zahradničili jsme, učili jsme se spolu, blbnuli jsme. Byli jsme spolu celé měsíce.

Od podzimu jsme zase doma v Praze. Začal jsi pracovat z domova a já jsem zase přešla na distanční výuku. Když jsi pracoval doma, náš obývací se změnil v bludiště z kabelů. Mamka říkala: „Ty kabely jsou jako chobotnice, někdo se tu přerazí“. Pořád jsme něco hledali, protože maminka Ti uklízela papíry a spisy i moje učebnice. Nakonec sis kancelář vzal celou domů. Zařídil sis pracovnu v ložnici. Pracuješ po nocích, aby sis nás přes den užil.

Nikdy dřív se nestávalo, že jdeme spolu v týdnu odpoledne na procházku. Pekli jsme spolu muffiny, dávali jsme si pizzu, hráli si s morčaty. Nejsi tady se mnou každý celý den, ale už vím, že se určitě uvi-

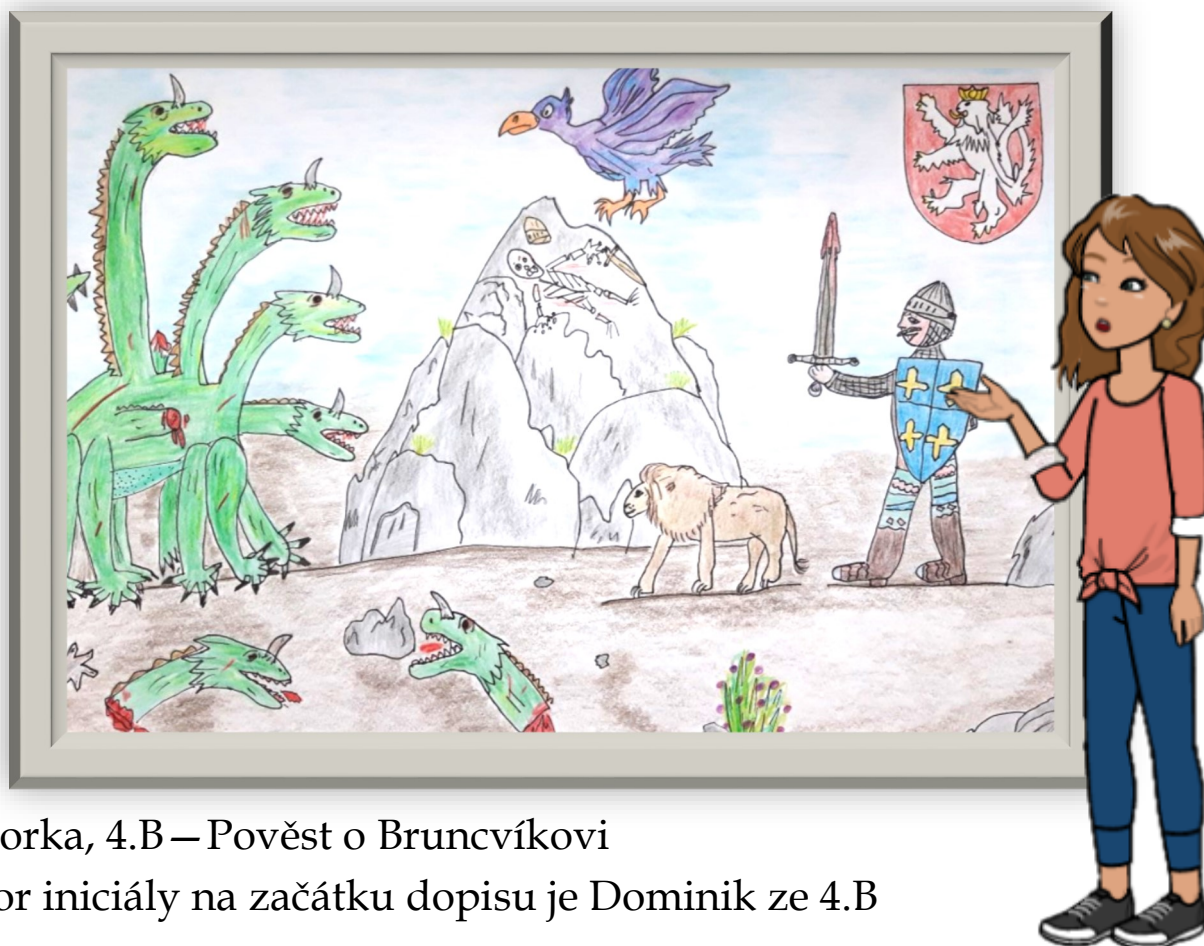
díme a nemusím se ptát, jestli se Tě večer dočkám.

Život naší rodiny se rázem změnil. Obávám se ale sice, že někdo z naší rodiny se covidem nakazí. Chybí mi, že nemůžeme jít třeba do aqua parku, jump parku, ale nevadí mi to natolik, abych z toho byla moc smutná a nežívala si dny s Tebou. Také teď hodně hrajeme hry, třeba Dostihy a sázky, Dixit, Gobita. Stáhnul jsi mi Just dance, takže můžu tancovat podle panáčka na televizi. Takže se rozhodně nenudím.

Když to srovnám s minulostí, už bych nechtěla vrátit, aby to bylo jako dřív. Sice se nevidám s kamarády, ale Ty jsi pro mě víc. Doufám, že až pandemie nebude, budeš i tak moci být víc doma. Hlavní je, že naše rodina je pospolu, protože musíme táhnout za jeden provaz.

Mám Tě ráda,

Tvá Sofinka

Viktorka, 4.B – Pověst o Bruncvíkovi

Autor iniciály na začátku dopisu je Dominik ze 4.B

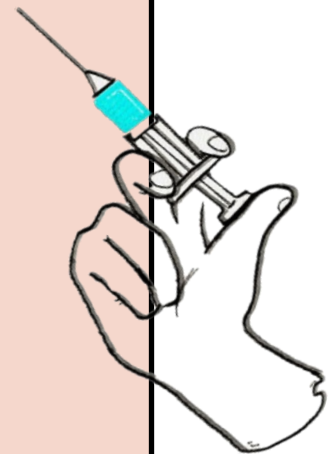

5.ročník

Milý pane Liško,
řádám Vás o pomoc. Můj hrad Lieglštejn
obklopuje silný nepřítel. Jmenuje se rytíř
Coronavirus. z Učhanu. A jelikož jsi
můj přítel, tak přijď a použijme na něj
všemožné bojové taktiky.. A malá
bojová poznámka: bojí se mečů z kovu
jménem Vakcína.. Můj hrad poznáš podle
slatě vlajky. Už nezvládáme
odrazet útoky nepřitele. Každý
den semře několik vojáků a
dochází nám zásoby.

Přijď brzy na pomoc,

Tvůj přítel Samuel z Lieglštejna

Zuzka ke mně přišla dneska spát, tak jsem se těšila a už jsem se dočkala!

Jestli jsi po cestě unavená tak klidně.

Půjdem prosím už spát???

Když jsem se ráno probudila, ani mi to co se stalo, neuvěříte! Však jen čtete dál.

Když jsem se probudila, už jsem ale nebyla v pohodlné posteli, ale v pravěku!!!

MAMI!!!

POMOC!!!

Nevíš, kde jsme?!

KÉŽ BYCH VĚDĚLA!

Probudila jsem se! Byl to jenom sen!!! Ani jsem tomu neuvěřila... Byl to úžasný sen, ale zároveň tak trochu děsivý.

PRAVĚK-Autor: Meriem, 5.C

Takže, on to byl jenom sen?

Jaký sen??? Vím jenom, že jsi v noci s sebou hrozně házela ze strany na stranu. Meriem, že mi o tom povyprávíš?

A tak začalo dlouhé vypravování... Všechno jsem Zuzce povyprávěla a ona mi skoro ani nevěřila.

15. 2. 2021, v Praze

Dobrý den vážený pane prezidente Masaryku,

píšu Vám dopis, protože jsem se o Vás nedávno učil a považuji Vás za velice zajímavého člověka. I moji rodiče a prababička Růženka říkají, že jste byl pro Československo velice významná a důležitá osobnost.

Chtěl bych Vám napsat, co vše jsem se o Vás naučil. Byl jste ctěný, byl jste mimořádně vzdělaný a čestný člověk. Vždy jste chtěl hájit pravdu a rázně jste vystupoval proti nespravedlnosti a lži. Chtěl jste, aby všichni lidé žili ve vzájemné shodě. Propagoval jste náboženskou svobodu. Byl jste velice skromný a ke skromnosti jste vedl i své děti. Pro tyto všechny vlastnosti jste se stal oblíbeným politikem mezi lidem v minulosti a jste oblíbený i dnes. Vy víte, že Vám říkali tatíčku. A dnes Vám s úctou říkáme první československý prezidente. Vaše zásady by měly platit i dnes.

Pro mě jste významný, protože jste v Americe domluvil naši samostatnost. Rád bych alespoň na chvíli byl ve Vaší době, nebo abyste byl naším prezidentem dnes. Přišel bych se podívat, jak důstojně jedete na svém koni.

Na shledanou, pane prezidente Masaryku.

Matěj , 5.B

V Praze dne 10.3.2021

Vážená Marie Terezie,

na úvod bych se Vám chtěla představit, jmenuji se Julie a chodím do 5.B. Hlavní důvod tohoto dopisu je Váš čin, který ovlivnil mnoho generací. Zavedla jste povinnou školní docházku. Díky Vám

děti mohou chodit pravidelně do školy a vzdělávat se.

Dříve jsem Vás za to neměla ráda, každé ráno jsem musela vstávat. Psát domácí úkoly a sedět den co den v lavici. Vše se změnilo, když celý svět zasáhla pandemie Covid-19. V naší zemi byly jako první zavřeny školy. Byla jsem nadšená, konečně doma, a ještě výuku v podobě on-line. Prostě sen! Ale jak čas plynul, tak to co bylo super, mě najednou nebaví. Připojení vypadává, plnění úkolů je něco nesnesitelného. Začínají mi chybět spolužáci, vyprávění paní učitelky. Jsem každý den jsem sama doma s tabletem. Moc bych si přála, aby se vrátil čas. Mohla byste prosím říci všem dospělým, kteří o tom rozhodují, že my děti do školy patříme?

Na závěr tedy musím uznat, že Váš čin byl dobrý!

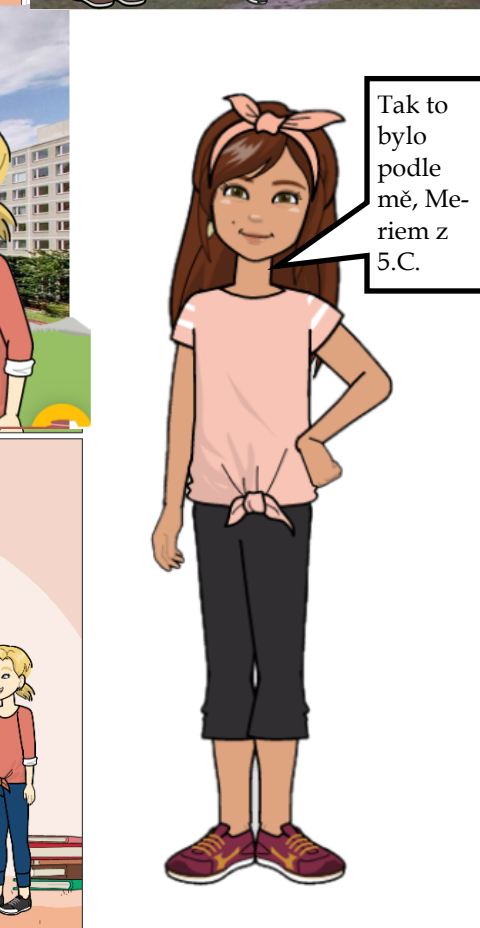
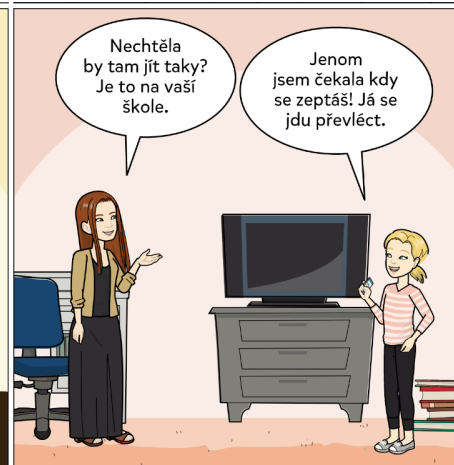
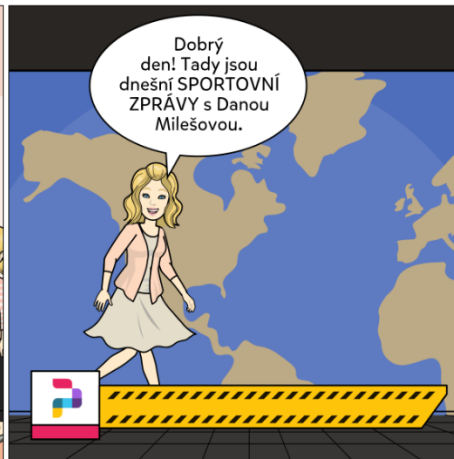
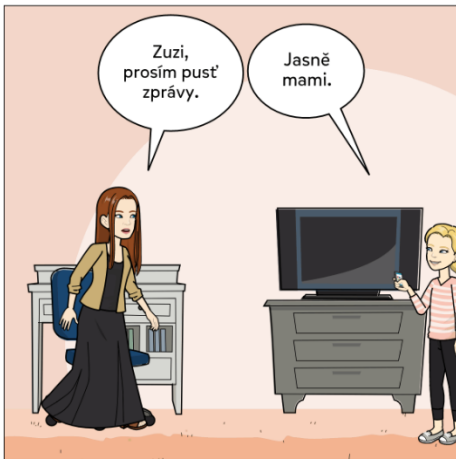
S pozdravem

Julie, 5. B

My teacher's name is Lucie Červenková. She is very good teacher. There are 20 of us in the class. There are 13 tables and 26 chairs in my classroom. We have a medium-sized blackboard. My favourite subject is computer science. My favourite day is Wednesday. I don't like online, because I want to be at school with my classmates. I have very good classmates. My best friend is Matěj, he's my classmate.

Julie, 5 B

SPORTOVNÍ DEN

2. stupeň

Ahoj babičko,

minulý rok se ve světě objevil nový typ koronaviru Covid-19. Nejdříve se virus objevil v Číně a Evropu napadl v Itálii a postupně se rozšířil do všech zemí. Bohužel se v březnu dostal i k nám. Celá naše země se najednou zastavila a všechno se zavřelo. Otevřené zůstaly jenom potraviny a máma musela chodit nakupovat sama a všude se musela začít nosit rouška a přibylo spoustu opatření, aby se virus nešířil. Televize byla plná reportáží z postižených míst, videí, jak si lidé sami šijí roušky, protože nikde žádné nebyly. V polovině března se zavřela i moje škola. Pro mě to nebylo to nejlepší, protože jsem se musel učit z domova a měl jsem hodně úkolů a vůbec mě to nebavilo. Do konce školního roku jsme pak už do školy nešli a šli jsme si jenom pro vysvědčení. Přes léto to bylo s covidem mnohem lepší, mohlo se začít zase cestovat a všechno se pomalu otevřelo.

Na podzim se bohužel situace začala zhoršovat, přibývalo nemocných, a proto jsme opět zůstali doma na distanční výuce. Ta už ale byla lepší než na jaře, protože jsme měli více vyučovacích hodin a odpadla tak spousta úkolů. Už jsem si na to zvykl a docela mi to vyhovuje, nemusím tak brzo vstávat a jezdit autobusem což bylo super, teď když byla zima a napadlo hodně sněhu.

V televizi říkají, že by nám mohlo pomoci očkování, ale vakcíny pořád není dost a nejdřív očkují staré lidi, pro které je to důležité. A jak se máš ty? Co vůbec děláš celé dny? Bojím se, aby ses nenakazila, tak na sebe prosím dávej pozor a buď opatrná.

Tvůj David, 7.B

Třináctého
Anička, 7. třída

Nastává konec štěstí mého,
dnes je pátek třináctého,
nejprve mi zbouraj dům,
potom na mě spadne kůl,
v noze budu míti trn,
autem sejmu deset srn.

Panikařit se však nemá,
vždyť i dobrou stránku to má,
když na smůlu se nemyslí,
štěstí si to rozmyslí.

Přijde k tobě s radostí
a neštěstí tě opustí,
Pořád ale zůstává jedna hrozná
představa,
co asi bude v noci,
půjdou na mě vlkodlaci?

Co se bude zdáti nám?
Já teď právě usínám.
Třináctá komnata se probouzí,
tolik zlého nabízí,
kus jejího vlásku
a nešťastnou lásku.

Dokonce i smrti kus,
je tam vážně hodně hrůz,
To je vše co se stalo zlého,
dnes na pátek třináctého.

Anička, 7.B

The word has changed, we've
lost the war,
we've lost our home land, now we
are wandering the world and are
praying for the survival.

I am waiting for the miracle to co-
me,
but in vane, the heroes,
are long gone.

The world has broken,
we want to group,
we want to unite,
now we are for ever gone, and are
running out of energy.

I am waiting for the miracle to co-
me,
but in vane, the heroes,
are long gone.

The world has changed,
we've lost the war, we've lost our
homeland,
maybe there is some hope after
all,
but we'll never die in peace
anyway.

Club čtenářů

Eliška, 4.B

Moji oblíbenou knížkou je kniha HUGO a Vánoce pod psa. Je to vánoční příběh, který napsala spisovatelka Sophie Pembrokeová. Knižku mám

nyiní rozečtenou. Hlavním hrdinou je pejsek Hugo, malý francouzský buldoček. Jednoho dne jeho pániční, rodiče Daisy a Oliver a jejich čtyři děti, odjedou na Vánoce do Francie za babičkou a dědou. Hugo během čekání na trajekt vyskočí z auta a začne honit kočku Perditu. Tím začíná jeho dobrodružství, zůstane ve městě sám.

Knížka se mi líbí, protože ji vypráví sám Hugo. Je vtipně napsaná a já si ji čtu před spaním.

Autorem iniciály je Viktorika ze 4.B

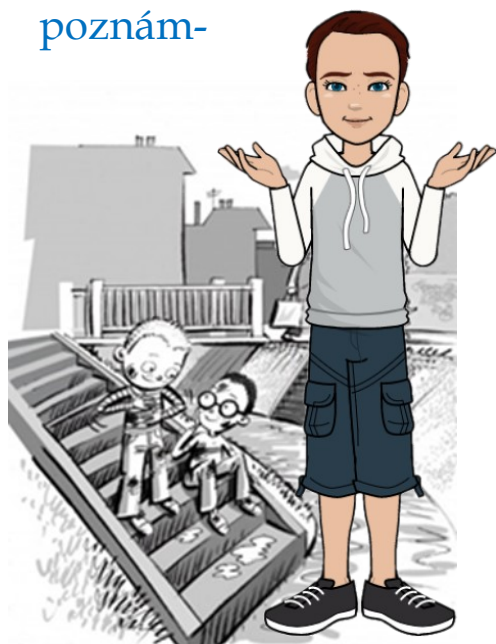
Max, 4.B

Moje oblíbená knížka

Četl jsem knížku, jmenovala se Pachatelé dobrých skutků – Puntíkáři. Knihu napsal Miloš Kratochvíl, černobílé obrázky ilustroval Milan Starý. Děj se odehrává ve škole i mimo ní. Hlavními postavami jsou Michal Souček a Filip Fialka.

Kniha je o dvou kamarádech, kteří se jmenují Filip a Michal, seznámí se v první třídě. Příběhy jsou psané v 1. osobě, čísla jednotného, protože je vypráví Michal, kterému říkají Piskoř. Kniha se jmenuje Puntíkáři

proto, že Filda s Piskořem vyvádějí neustále nějaké lumpárny, a tak do žákovské knížky dostávají neustále černé puntíky a poznámky. Z prvního dne ve škole si přinesli poznámku za to, že si připnuli na nos kolíček. Když jsou ve třetí třídě a zapomenou napsat domácí úkol, vymyslí si, že úkol napsali neviditelným inkoustem. Ve třídě mají spolužák Balvana Valouše, kterého se snaží odnaučit jíst, aby zhubnul. Výsledek jejich snažení skončil opět poznám-

kou. Dalším jejich bláznivým nápadem je, hrát si na kaskadéry, kde ze střechy obchodu skáče Filip do krabic. Naštěstí se mu nic nestalo, jen ho bolí celé tělo. Kluci rádi chodí do lesa na posed. Mají tam malou boudičku, kde si hrají. Při cestě domů Piskoř zmokl a dva týdny ležel doma se zápallem plic. Když Michal přinese domů poznámku ze školy, jediný, kdo z toho má radost, je jeho tatínek, protože některé Michalovo poznámky mu pomohly k vymýšlení reklamního sloganu. Moje oblíbená část z knihy je: „Píšu vám tužkou s neviditelným inkoustem, kterou váš syn vypracoval domácí úlohu. Dostavte se, prosím, do školy. Jarmila Vlč-

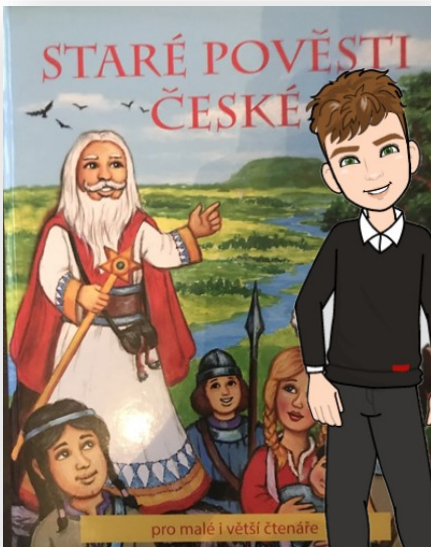
ková, třídní učitelka.“ Pro jistotu nám ještě důrazně připomněla: „Kdyby to náhodou zmizelo, tak to doma vyřidíte!“

Knihy se mi moc líbila, smál jsem se, když jsem četl vtipné hlášky a poznámky, které kluci dostávají. Mám doma další díly, na které se těším, až si je přečtu. Knihu bych doporučil hlavně klukům, protože jsou hlavními hrdiny kluci.

Denis, 4.B

Moje oblíbená kniha je STARÉ POVĚSTI ČESKÉ. Napsal ji Alois Jirásek. A ilustrátor je Věnceslav Černý. Je pro malé i větší čtenáře. Je moc zajímavá. Doporučil bych knihu Míšovi. Nejvíce se mi líbila pověst o Libuši. Zapa-

matoval jsem si jednu větu, která se mi líbí. Všichni, muži i ženy, brali Kroka jako nejvyššího soudce a nikdo se neopovážil o jeho soudech pochybovat.

Sofie, 4.B
Moje oblíbená kniha se jmenuje Deník praštěný s é g r y a šíleného bráchy od spisovatelky jménem Oldřiška Ciprová, ilustrace jsou od Lenky Němcové. Kniha vypráví o dvojča-

tech Oliverovi a Olívii, která se navzájem nesnáší a dělají si naschvály. Kniha je napsaná česky. Jsou to jako deníkové zápisky. Olívie (podle Olivera "Oliva") si svoje zápisky píše psace, a Oliver (podle Olívie "ten blbeček Oliver") je prostě píše tiskace. Deník si musí vést, protože jim to paní psycholožka doporučila. Mají totiž oba dva ADHD. Jsou to třetíci. Dvojčata zažívají trapasy, hádky a průšvihy ve škole. Zažívají ale i šťastné chvíle, jako třeba oslava narozenin, nebo když dostali k Vánocům psa. Kniha je velmi vtipná. Většinou jednu příhodu popisují oba dva, každý ze svého úhlu pohledu. Nejednou se stalo, že měl Oli-

ver trapas ve škole, Oliva si to celé napsala do deníčku a přitom Oliver si napíše jen "Nic zvláštního se dneska nestalo." Po celou dobu, co si deníky vedou, se dvojčata snaží jeden druhému deník štípnout a přečíst si, co si tam píše ten druhý.

Knížka není napsaná spisovně, děti se vyjadřují hovorově, nebo používají přezdívky. Taky je doplněná veselými obrázky z jejich života a výtvary ze školy. Dvojčata si neustále dělají schválnosti, ale přesto se mají doopravdy ráda. Projevilo se to třeba o Vánocích, když do-

stali pejska, kterého si oba moc přáli. Proč se mi kniha líbí? Je opravdu velmi vtipná, vždycky se u ní zasměju, i když už jsem ji četla víckrát a vím, co bude následovat. Většinou mi zvedne náladu. Taky mi připomíná mě a mého brácha Olivera. Knihu bych doporučila všem, kteří se rádi smějí.

Viktor, 4.B

Četl jsem knížku, jmenovala se Rychlé šípy. Napsal ji spisovatel jménem Jaroslav Foglar. Knížka byla napsaná v českém jazyce. Je to dobrodružný komiks. Tato knížka se dá zařadit do

kategorie dobrodružné. Děj příběhů se odehrává ve dne i v noci v části města jménem Stínadla. Hlavními postavami jsou Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček, Rychlonožka a Mirek Dušín. Knížka je o přátelství pěti kluků, kteří podnikají různé výpravy. Jednoho dne si naplánovali dvoudenní výpravu a vyrazili do přírody. Když se blížila noc, zeptali se jednoho pána, jestli by u něj mohli ve stodole přespat. Když se v noci probudili, slyšeli kroky kolem domu a Mirek s Jarkou se vypravili ven se podívat, kdo to je. Viděli jednoho pána, jak se plíží pod okny domu a hned se se vydali za ním. Když se zloděj snažil vlézt do okna, Mirek ho chytil za ramena a držel ho. Jarka zatím zapískal na poplach a majitele domu to probudilo a

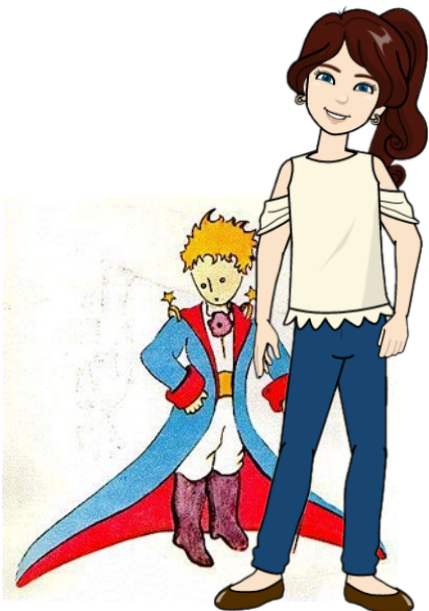
šel se podívat s pistolí ven a majitel viděl to, co oni. Majitel se vydal ke zloději, kterého kluci chytili a namířil na něj pistolí. Následně ho zavřeli do stodoly. Nakonec majitel poslal kluky, ať zavolají četníky a poděkoval jim, že zachránili jeho majetek. Na příběhu mě zaujalo, že takhle mladí kluci dokážou být nebojácní a stateční, protože chytit zloděje stojí velké úsilí.

Při čtení mě napadly otázky jako: „Zastřelí majitel zloděje? Neublíží zloděj klukům?“

Kačka, 4.B

Četla jsem knížku Malý princ. Napsal ji spisovatel jménem Antoine de Saint - Exupéry. Knížka je o Malém princovi, který vypráví pilotovi (autorovi této knížky), co zažil. Děj se odehrává v africké poušti. Hlavní postavou je malý princ a pilot (autor této knížky). V knížce se mi líbilo, že pilot, i

když neuměl malovat, snažil se namalovat malému princovi beránek, nakonec v krabici, který se mu pak líbil. Proč? Protože pilot se překonal a udělal věc, která malého prince potěšila. Nelíbilo se mi, že na planetkách, které malý princ navštívil ještě před Zemí, na něj byli obyvatelé zlí, přestože malý princ byl hodný a nezasloužil si to. Při čtení knihy mě napadlo, že malý princ vůbec nevypadá jako mimozemšťan, i když je z jiné planety. Vypadá úpl-

ně stejně jako my.

Květa, 3.C

Četla jsem knížku, jmenovala se Kouzelná třída. Napsala ji spisovatelka Zuzana Pospíšilová. Jde o pohádku. Děj se odehrává v moderní době, ve škole. Hlavními postavami jsou Jasmína Bílá-učitelka, Maruška, René, Ondra a Standa. Knižka je o přátelství. Nejdřív paní učitelka tajila, že je víla. Potom Stojka spadl a všichni zjistili tohle tajemství o paní učitelce. Jeli na výlet, kde našli poklad. Chtěli ho dát do muzea. Nakonec jim všem dal ředitel školy odměnu, bonbóny a čokolády a učitelka kouzelná pera. Knižka se mi zdála zajímavá a veselá.

Viktorka, 4.B

Četla jsem knížku, jmenovala se Kam za příšernými strašidly a jejich ohavnými rejdišti. Napsala ji spisovatelka jménem Eva Obůrková. Jde vlastně o strašidelné příběhy a přehled strašidelných míst po celé České republice. Knižka vypráví o smrti, o strašidlech a tajemných místech. Každá dvoustránka popisuje nějaké strašidlo nebo strašidelné místo, ke kterému se vážou pověsti. Moje oblíbené strašidlo je Douša. Byl to původně vojenský zběh. Je to postrach všech modrookých dívek. Vyskytuje se kolem potoka Barborka u Velkého Ježova. Pokud se v okolí prochází nějaká dívka, která má modré oči, tak jí je vy-

dloubne. Co se mi líbilo, klady? Jak jsou strašidla seřazena pěkně podle abecedy. Fotky a obrázky jsou barevně pěkně sladěné. Knížka je tajemná, ráda v ní listuji a čtu. Všem, kdo má rád tajemno, ji doporučuji.

Adam, 4.B
Četl jsem knížku, která spadá do kategorie sportovních knih, jmenovala se Tomáš Rosický "hráč, kterého milujete". Napsal ji spisovatel jménem PhDr. Petr Čermák, jde o biografii. Kniha vypráví o fotbalových začátcích Tomáše a jeho rodině. Co jedl, jak trénoval na Spartě. Je zde vyobrazena i jeho fotbalová kariéra v Dortmundu. Přestup do Arsenalu Londýn, jak vyhrál dvakrát Anglický pohár, hrál za reprezentaci a také o tom, že je nejlepší fotbalista Česka v letech 2001, 2002 a 2006. Při čtení knihy mě napadlo: „Jaké měl asi štěstí?“ Nejvíce se mi líbily fotky. Mohl jsem si udělat představu. Fakt doporučuji těm, co mají rá-

di fotbal.

CO BY V MÉ KNIHOVNIČCE NEMĚLO CHYBĚT?

Dagmar, 9.A

Co by v mé knihovničce nemělo chybět? To je velmi těžká otázka, protože jsem knihomol a mýma rukama prošlo nespočet knih, které jsem si zamilovala a které jsem naopak přestala číst po prvních 20-30 stránkách.

Kdybyste se mě zeptali před pár lety, má odpověď by byla jasná. Deník malého poseroutky. Ale kdo by takhle neodpověděl, že? Tyto knížky jsem milovala a hltala stránky s kreslenými postavkami. Vždy jsem s očekáváním

čekala na další díl a živě si vybavuji, jak skvělé bylo, když táta přišel domů z práce a držel v ruce nový díl. Jak jsem rostla a autor malého poseroutky přestával dostávat dobré a záživné nápady, tato knižní série mě omrzela. Na svůj věk jsem prý byla docela vyspělá, nebo aspoň mi to říkali. Nevím, co na tom bylo pravdy, ale v mých 10-11 letech jsem přečetla „Cesta kolem světa za 80 dní“. Jako malá jsem měla opravdu ráda animovanou pohádku stejného jména. Po dočtení knihy jsem byla opravdu překvapená a docela zklamaná z animované adaptace, například doktor, na jméno kterého si nyní jako naschvál

nevzpomenu, byl v knižní podobě velmi vysoký a štíhlý. V pohádce byl ztvárněn jako malý, obtloustlý krtek. Díky Vernemu jsem se dostala k fantasy, které do teď opravdu miluji.

Jak už jsem zmiňovala, knížek jsem přečetla poměrně dost, ale o tom moje práce není. Chtěla bych jen zmínit knihy, které mám živě zaryté v paměti a ke kterým se opravdu ráda vracím. Určitě ve mně zanechala něco celá série Harryho Pottera, kterou jsem přečetla velmi rychle, i přestože tyto knížky mají kolem 600 a více stran. Určitě nikomu nesmí v knihovničce chybět dílo Johna Greena, Hvězdy nám nepřály. První kniha,

která mě rozbrečela. Série Drahokamy (Rudá jako rubín, Modrá jako safír a Zelená jako smaragd) od německé autorky, která se zdá (ta série) velmi přelázaná (což já moc nemusím). Z této série se vyklubal velmi zajímavý a promyšlený příběh, který je filmově zpracován úplně příšerně. Knižní série Země příběhů od velmi mladého autora byla také úžasná a ráda se k ní vracím. Ani jsem si nevšimla a z malé holky, která si četla malého poseroutku, jsem tedy já, která pomalu neotevře knížku, která má méně než 300 stran. Už si ani nepamatuji, kdy jsem naposledy otevřela knihu s obrázky nebo kni-

hu psanou velkým písmem. Ale to není odpověď na otázku.

Jaká knížka v mé knihovničce nesmí chybět? Je to individuální otázka, na kterou každý odpoví úplně jinak. Já určitě nebudu výjimkou. Z mé strany je tohle určitě velmi těžká otázka, takže kdybych měla nějakou knihovničku, kde by ležely knížky, které si čtu ráda, které jsem měla ráda a které jsem přečetla, nemohla bych si vybrat jednu nebo dvě, které by tam nesměly chybět. V mé knihovničce by byly určitě všechny, které ve mně zanechaly nějaké pocity,

nějaké vzpomínky. Všechny knížky, které jsem prakticky „prožívala“ jako hlavní postava nebo jakákoli jiná. Protože čtení knížek je únik od reality do zemí, o kterých se vám ani nezdálo a to je to nejlepší. Takže, jestli předpokládám dobře, moje „knihovnička“ by byla určitě velmi vysoká, široká a docela dost přeplněná.

Eliška, 4.A

V časopise jsou použity komiksové postavy vytvořené v programu PIXTON EDU. Autorem komiksu na první straně je redaktorka Štěpánka Vondrášková